

VILÁG PROLETARJAI EGYESÜLETBETKI

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XL. évfolyam,
3283. szám

4 oldal,
20 bani

1955,
szeptember 14,
szerda

Lapunk tartalmából:

- Életrajzok a kollektív szerződés paragrafusai (2. oldal)
- Pártélet — Kommunista a munkahelyen (3. oldal)
- Nagyarányú erdősítés Kolozsvár tartományban (3. oldal)
- A villamosági és elektrotechnikai ipar dolgozóinak országos értekezlete (3. oldal)
- Mezőgazdasági tanácsadó — Válaszok a kérdésekre a cukorrépa betakarításáról (3. oldal)
- A Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság kormánykötött-ségeinek moszkvai tárgyalásai — N. Sz. Hruscsov beszéde (4. oldal)
- V. M. Molotov beszéde (4. oldal)

Az ENSZ közgyűlése előtt

Néhány nap múlva Newyorkban összejár az Egyesült Nemzetek Szervezetének közgyűlése. Új létkörben, a négy hatalom kormányfői genfi értekezletén kialakult nemzetközi kapcsolatok körülményei között tartják meg az Egyesült Nemzetek Szervezete szeptember 20-án kezdődő ülését, és éppen ezért a világ közvéleménye fokozott érdeklődéssel tekint a nagyfontosságú eseményre.

Az a tény, hogy a Szovjetunió kormányja az ENSZ közgyűlésén résztvevő küldöttség vezetésével V. M. Molotovot, a Szovjetunió minisztertanácsa első alelnökét, a Szovjetunió külügyminiszterét bízta meg, igazolja azt a nagy fontosságot, amelyet a Szovjetunió az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlése munkálatainak tulajdonít. Ez természetesen is, mert ennek a közgyűlésnek a kimenetele kétségen kívül jelentős befolyással lesz a négy hatalom külügyminisztereinek a közeljövőben sorra kerülő értekezletére.

Másrészt a közgyűlést megelőző tárgyalások, amelyek az ENSZ leszerelési albizottságának keretein belül folytatódnak, megkönnyítik a közgyűlésen résztvevő küldöttségek munkáját. A leszerelés kérdéseiben eléri minden eredmény nagymértékben megteremtette a kollektív biztonsági szavatolását, az államok közötti bizalom megszilárdulásának feltételeit.

Jóllehet, még nem sikerült jelentős közlekedést elérni a leszerelési albizottság ülésein résztvevő küldöttségeknek, mégis a tárgyalások hangja és a különböző javaslatok iránti figyelem arra enged következtetni, hogy végül is a világ közvéleményének kívánsága teljesül: meggyőződés lehet létrehozni a fegyverkezés és a hadsereg csökkentése, az atom- és hidrogénfegyver használatának betiltása és ennek ellenőrzése kérdéseiben.

A világ közvéleménye a Genfben kialakult légkör ismeretében sokkal nagyobb követelményeket támaszt az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlésének munkálataival szemben, mint eddig bármikor. A népek azt várják a közgyűlési küldöttektől, hogy teljes mértékben a genfi hangot üssék meg munkálataik során és készítsék elő a négy külügyminiszter számára a kedvező talajt, hogy októberi értekezletükön megfellebbezzenek azoknak a feladatoknak, amelyeket a négy hatalom kormányfőinek irányelvei szabtak meg számukra.

Melyek azok a legégetőbb kérdések, amelyek a világ bekeszerető népeit foglalkoztatják? Ezek: 1. Az európai biztonság és Németország kérdése; 2. A leszerelés kérdése és 3. A Kelet és Nyugat közötti érintkezés fejlesztésének kérdése.

Az európai biztonság és Németország kérdéseivel kapcsolatban a Szovjetunió kormányja több ízben leszögezte már álláspontját. Lehetetlenné kell tenni, hogy az európai országokat újabb támadás fenyegetse, háború veszedelem, amelynek kiinduló pontja aránylag rövid időközben két alkalommal is a felfegyverzett Németország volt.

Eppen ezekben a napokban folynak Moszkvában azok a tárgyalások, amelyekben a Szovjetunió kormányja hallatlan erőfeszítéssel igyekszik Oroszország és a Német Szövetségi Köztársaság közötti diplomáciai, kereskedelmi és kulturális kapcsolatokat normalizálni. Mint tudjuk, a Szovjetunió határaitalan jóindulatot tanúsít a német kérdésben és abból az elvből indul ki, hogy egy bekeszerető Németország Európában nagymértékben hozzájárulhat a tartós béke fenntartásához.

Természetesen, a Szovjetunió minden lépését a reális tények irányítják. Ilyen többek között az is, hogy szem előtt tartja a Németország jelenlegi helyzetében fennálló tényezőket, amelyekből a Német Szövetségi Köztársaságnak és a Német Demokratikus Köztársaságnak, mint két önálló államnak a létezését.

A párisi egyezmények életbeléptetése után Nyugat-Németország tagja lett az északatlanti szövetség és a Nyugat-Európai Unió elnevezésű katonai csoportosulásoknak és így a Szovjetunió és több más európai ország ellen irányuló fegyverkezésben vesz részt. A párisi szerződés ratifikálása után előállott európai helyzet a Szovjetunió és több más, a biztonságot feltételező európai országot a varsói szerződés aláírására készítette. Ebben a védelmi alakulatban részt vesz a Német Demokratikus Köztársaság is.

Mint tudjuk, a Szovjetunió javasolta egy általános európai kollektív biztonságot szavatoló egyezmény megkötését. Ebben részt vehetne mind Nyugat-, mind Kelet-Németország és a kollektív biztonsági rendszer életbeléptetése után érvényét veszítene a varsói szerződés.

Igy lépésről-lépésre el lehetne jutni Németország egyesítéséhez, ami nem valószínű, hogy mindaddig, amíg az egyesítés azzal a veszéllyel jár, hogy egész Németországot bevonják a nyugati agresszív katonai alakulatokba.

Ami a Kelet és a Nyugat közötti érintkezés fejlesztésének a kérdését illeti, ebben a tekintetben is számtalan alkalommal hangoztatta álláspontját a Szovjetunió. Itt is a különböző társadalmi-gazdasági berendezkedésű országok közötti békes együttélés lenni elve irányítja a Szovjetunió magatartását. A Szovjetunió kormányja nemcsak fenntartani akarja a békes kapcsolatokat a nyugati államokkal, hanem szüntelenül újabb kapcsolatokra törekszik és a megélvőket tovább fejleszteni akarja.

A genfi légkör kiterjesztése megköveteli, hogy a világ közvéleménye határozott kívánságának megfelelően, az Egyesült Nemzetek Szervezete ismerje el a népi Kínának jogait a ENSZ tagságra. Ez annál is inkább időszerű, mivel az Egyesült Államok és a Kínai Népköztársaság nagykövetői között folyamatban lévő genfi értekezlet eredményei is igazolják: a békes-tárgyalások az Egyesült Államok és a Kínai Népköztársaság között alkalmasak a két ország viszonyának felmerült vitás kérdések megoldására. Ehhez azonban az is szükséges, hogy a hatszázmillió Kína végre elfoglalja jogos helyét az Egyesült Nemzetek Szervezetében, azt a helyet, amelyet minden józan megfontolás ellenére a népellens csangkajseksika klick bitol.

Nem kétséges, hogy a világ lakosságának egynegyedét kitevő kínai nép sokáig nem maradhat képviselő nélkül az Egyesült Nemzetek Szervezetében. Ezt kívánja számos európai ország és olyan nagy ázsiai országok kormányai és népei, mint amilyen India és Burma.

Az egész világ népei azt várják az új, kedvezőbb légkörben összeülő közgyűléstől, hogy teremtsen meg a lehetőséget olyan országok felvételére, amelyek teljesítéséhez, amelyek politikájukkal, bekeszeretettükkel, békes építőmunkájukkal arra jogot szereztek.

Hazánk kormányja azzal az elhatározással, hogy ez év végéig 40.000 fővel csökkenti az ország fegyveres erőinek létszámát, újabb igazolást adta annak, hogy cselekvően akar hozzájárulni a nemzetközi feszültség további enyhüléséhez, az államok közötti bizalom helyreállításához. Nyilvánvaló tehát: népiünk jogosan elvárhatja, hogy békes erőfeszítéseinek elismeréseképpen felvegyék az Egyesült Nemzetek Szervezetének tagjai közé.

Meggyőződésünk, hogy a Genfben elfindult melegebb áramlat megérleli majd azokat a gyümölcsöket, amelyeket hazánk népe is élvezni fog. Erre tehát, hogy teljes figyelmünkkel követjük az Egyesült Nemzetek Szervezete néhány nap múlva kezdődő közgyűlésének munkálatait, amelyekből jelentős lépést várunk a béke, az országok közötti együttműködés, a népek közötti bizalom megerősödésének útján.

Az atomfizika kőolajiparunk szolgálatában

A szovjet kőolajiparban az utóbbi évek során kifejlesztették a rádióaktív méréseket, amelyek nagy hatást jelentenek az eddigi legeredményesebb eljárásokhoz, a villamos méréshez képest.

A Ploiesti környéki petroleumvidéken nemrég helyezett üzembe a Szovjetunióból kapott rádióaktív sugárással működő első talajvizsgáló készüléket.

A készülék két különleges tehergépkocsira van szerelve. A kőolajkut ósóbé bevezetik a „rádióaktív elektródát”, egy hosszú acélsövet, amely különleges műszereket tartalmaz: egy ósövet, amely állandóan neutronokat bocsát ki magából, a természetes és mesterséges gamma-sugárzás megállapításán, szolgáltató számlálóósvét és más kiegészítő felszerelést. Kőolajmunkásaink ezt a ósövet „atomszemnek” nevezték el. A készülék kezelői a felszínről irányítják az „atomszem” mozgását a kutban és az így nyert adatok alapján pontosan megállapítják a kut geológiai helyzetét.

Míg a villamos furulykuszervényezés csak olyan furulykban végezhető el, amely nincs belésoóvél biztosítva, addig a rádióaktív furulykuszervényezést belésoóvél: lyukban is elvégezhetjük, s olyan esetekben is, ha a kut sörétegen hatol keresztül, ami szintén akadályozza a villamos méréseket.

A rádióaktív mérés azon alapszik, hogy a káliumnak rendkívül erős, kemény gamma-sugárzása van. A kálium csaknem valamennyi közetben előfordul, de különösen nagy mennyiségben található azokban a közpétegekben, amelyek gazdagok szerves maradványok-

ban, mint a kőolaj. A gamma-sugárzás rendkívül rövid hullámhosszúságú kemény sugárzás és kitérnek nagy áthatoló képességével, ezért tud a belésoóvél acélalán és a sörétegen áthatolni.

Kőolajvidékeinken százával találhatók elhagyott kúlak, amelyek működését a főkések beszüntették, mert a kitermelés szintük nem volt kifizetődő, az olajkészletek kiapadtak. Sok ilyen kut alatt azonban még jelentős olajkészletek vannak, amelyeket a másodlagos termelés eszközeivel ki lehet szivattyúzni. Az elhagyott kutak üzembehelyezése előtt azonban beható geológiai és geofizikai kutatások szükségesek. Ezt könnyíti meg a szovjet rádióaktív talajvizsgáló készülék.

A moreni, boldesti, cimpinai, urlati és más kőolaj-kitermeléseknél sok kútnál végeztek már el a rádióaktív talajvizsgálókat, megállapították a kőolaj kitermelésének lehetőségét s így rövidesen további kutaknál megkezdődnek a munkák a másodlagos kitermelés beindítására.

A napokban a moreni olajkutaknál jelent meg a két autóbuzs, amelyre valóságos laboratóriumot szereltek. Serben Goilav mérnök, Nicolae Alexandru és Ion Secui laboránsok szakértelemmel kezelik a mérőkészüléket. A vizsgálat ebben az esetben is meghozta a várt eredményt: érdemes további kutakat életrekelteni. Kőolajtermelésünk szüntelen növekedéséhez az újonnan feltárt olajlegrétegek kívül a régiók jobb kiaknázása is hozzájárul.

Szovjet munkamódszerekkel

A „Polychrom” festégyár dolgozói is lelkesedéssel küzdenek azért, hogy minél több terven felüli szocialista felhalmozást adjanak a hazának. Augusztus 31-ig a gyár dolgozói lendületes munkájukkal 19.750 lej értékű terven felüli szocialista felhalmozást valósítottak meg. A terven felüli szocialista felhalmozásért folyó küzdelem sikereihez jelentős

mértékben hozzájárulnak a megkarítások. Nyikos Mihály, a szaróti részleg dolgozója például jó munkával, a holtidő kiküszöbölésével és a fűtőanyag gondos adagolásával augusztusban 1526 lej értékű fűtőanyagot takarított meg.

Az egyre fejlődő szocialista verseny keretében mind többen alkalmazzák a gyárban a szovjet munkamódszereket. E módszerek segítségével

jelentős munkasikereket érnek el. A porfésék-osztályon dolgozó „Rákosi Mátyás” brigád tagjai például a Zsandarova módszer alkalmazásával szeptember első tíz napjában 130,3 százalékkal teljesítették normájukat. A „November 7” brigád, amelynek felelőse Vogel János, az első tíz nap alatt 76,25 százalékos normatelteljesítést ért el.

Éltermelő

Rekkenő hőségben, itt állok a berzovai fölteren a kőből épült utcai újság előtt. Előjáró mezőgazdasági termelői sikereiről adnak hírt a cikkek. Szalmakalapos, himzett ingu dolgozó parasztok jönnek-mennek. Ketten megállnak. Az egyik a faliújság felé bök, megszólal: — Ok a mi büszkeségeink!

Es ahogyan hangja, ahogyan cseng a mondja, érezni, hogy ez az ember, s ezek az emberek, az új életet élő, falu dolgozó parasztjai, büszkék a közülről való éltermelőkre.

„Berar Iosif éltermelő, 2000 kiló hektáronkénti átlag buzatermést ért el. A kukoricát négyzetesen vetette”. Adja hírül az utcai újság.

...Megyünk a patak mentén, tisztára megszellt házak, szilva- és almafák, akácok között. Berarék háza csinos, gondozott. A szobában pompás népi motívumú hímzések, törülközők, kendők. A mennyezetig rakott párnák is népi motívumokkal hímzettek.

S a beszélgetés során feltárul, hogy a jó termés titka — nem is olyan nagy dolog. Csak annyit kell hozzá, hogy az életmet összevegyessük a gyakorlattal. De szíó, odadás, no meg hozzáértés is szükséges.

Berar Iosif fiatal ember. Benne van a fiatal-ság lendülete, a föld szeretete, és az érdeklődés az új iránt. Toma Elena agrármérnök előadásain gyakran résztvevő, mohány figyelt minden szavára, s mindig azon gondolkodott: mit valósíthat meg a fejlett szovjet agrotechnikai módszerekből.

Tavaly is, meg tavalyelőtt is élenjáró volt. Keményen bírkózott a földdel, de győzött. Ugyelt a helyi adottságokra, jól ismeri a berzovai földet, de a saját földjét is. A múlt év őszén idejében kihordta a trágyát a földre, fahamut is szórt. Nem túrta a gyomot, irtotta. Az idén viaszérésben aratott. Három nap múlva már szérure is hordta gabonáját.

— Szép a buza, — mondogatták s aztán, amikor kiscsepelték még nagyobb volt az öröm, mert jól fizetett a föld: hektáronkénti átlag 20 mázsát.

Az öreg Rus Avram bácsi, akinek 1841 kiló volt a hektáronkénti átlagtermése, nem egyszer kérdezte Berartól: — Aztán mit csináltál fiam, hogy kétezer kilót értél el?

A válasz egyszerű és őszinte: — Betartottam az agrotechnikai szabályokat és amellet beleadtam szívetem a munkába.

Most is már elkészítette a buza ágat. Nyomban az aratás után elvégezte a tarlóhántást. Trágyát hordott a földre, nyári szántást végezt, majd boronált, hogy jó legyen a talaj.

— Hogy ne legyen rögzös a magyág, mert jól meg kell őríznie a nedvességet!

Sokat tanult és tanul, tudja, hogy a jó talajművelés a jó termés alapja.

Egyetlen percet sem késlekedik Berar Iosif. A bőséges termésért harcolni kell, az nem sült galamb, nem repül a szánkba, jól kell előkészíteni a talajt! mondogatja.

Hiszen apja is, meg nagyapja is jó gazda hírében állott. A ju, az unoka már több lépéssel jutott előbbre, levehető a régi szokásokat. Tudományosan műveli a földet, ismeri a tudományos mezőgazdálkodás sok csinját-bínját. Az eredmény? A husz mázsás hektáronkénti átlagtermés. A megbecsülés. Az éltermelő cím.

Meg aztán a kukoricát is négyzetesen vetelte, bőséges termést vár, de úgy is igérkezik. — És a család is milyen melegen, mennyi szeretettel beszél a munkáról.

kájáról. A bátyja csak bólogat: úgy a helyes, ahogy ő csinálja.

De Berar Iosif, mint minden becsületes és jó munkát végző dolgozó, még sincs megelégedve saját munkájával. Azt mondja, hogy többet is ki lehet hozni a földből. Lám csak, Andras Iovu, Lalasinj falubeli dolgozó paraszt 2740 kiló hektáronkénti buzatermést ért el. No, nem báj! Jövőre neki is több lesz! Hiszen most, ősz elején, mégjobban előkészítette az agyat a buza alá, mint tavaly. Amint learatolt, mindjárt elvégezte a tarlóhántást, több trágyát hordott a földre. Acélosabb erővel harcol, hogy több legyen jövőre a buza.

Ugyel arra, hogy fokozza a talaj termelékenységét. Ezt pedig úgy éri el, hogy az agrotechnikai szabályok betartásán kívül szíóval és öntudattal dolgozik a földjén.

— Öröm az aratás — mondogatja, — nagy öröm, mikor dus kalászek hullnak rendre és acélos a buza... de addig? Hosszu az ut a jól elkészített magyagtól az aratásig.

Hozzáértés, szorgalom és kitartó munka jelzi ezt az utat. Ez az éltermelő titka...

Serényi József

Előkészítik az őszi vetést

Az utóbbi meleg napok meggyorsították az őszi beérését. Csanád közszeg dolgozó parasztjai Cristescu Lidának, a mezőgazdasági pont mérnökének tanácsára megkezdtek az őszi termények betakarítását. Az elmúlt napokig az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok befejezték a fohagyma betakarítását, learatták 24 hektárról a napraforgót, a burgonyát pedig már 190 hektárról összegyűjtötték.

Az első között kezdtek hozzá az őszi betakarításához: Danilov Mladin és Pavlovici Milan egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok. Ezek a termelők gondosan művelték meg földjeiket s így jó burgonya, fohagyma és napraforgó termést értek el. Burgonyából például egy hektárról 8000 kilót szedtek fel.

Azért, hogy a jövő évben is szép legyen a termés, istállótrágyát hordanak a földekre és len-dületesen végzik a szántást és őszi és a tavasziak alá egyaránt. Csanádon eddig 90 hektáron végezték el a szántást és nagymennyiségű istállótrágyát hordanak ki a földekre.

A közszeg néptanácsának végrehajtó bizottsága rendszeresen és odaadással foglalkozik az őszi mezőgazdasági kampány előkészítésével és a kampány feladatainak teljesítésére való mozgósítással.

A néptanács végrehajtó bizottsága gyűlésen vitatta meg az őszi mezőgazdasági kampány sikerének biztosítását szolgáló technikai-szervezési intézkedéseket, hat javító központot létesített és hat magtiszított központot szerelt fel. Névsort készített azokról a dolgozó parasztokról, akik igával rendelkeznek s feosztották azokat a javító központokra. Így minden dolgozó paraszt tudja előre, melyik központnál javítják meg mezőgazdasági eszközeit. A hőségben felülvizsgálták és megjavították eddig hat vetőgépet, 86 boronát és 72 ekét. Egyes termelők már megkezdtek az árpa és a buza vetőmag kezelését. Ezekben a munkálatokban élenjárak Wolf Antal és Danilov Radivoi egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok.

Ezen az őszi Csanád közszeg egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjai több, mint ezer hektáron vetnek majd kalászos-növényt. A földterület egy részét ma meg elfoglalja a kukorica, a cukorrépa és a takarmányrépa, amelyeket — a kedvezőtlen időjárás miatt — később gyűjtenek majd be. Azért, hogy ne késlekedjenek a föld előkészítésével és idejében elvégezhesek az árpa vetését, a termelők most az olyan földeken végzik az előkészítési munkálato-kat, amelyeken korai növények voltak, mint zöldségfélék s egyebek.

A pártalapszervezet és a néptanács végrehajtó bizottsága ösztönzi a termelőket: javítsák meg mielőbb mezőgazdasági eszközeiket, készítsék elő a vetőmagot. Az olyan termelőknek pedig, akiknek nincs fajvetőmagjuk, javasolják: szereznek be csere útján a megfelelő minőségű vetőmagot.

Bőséges felhozatal

Az utóbbi időben az „Aprozar” helyi kereskedelmi szervezet jelentős mértékben hozzájárult a dolgozók ellátásához. Nagy mennyiségű zöldség és gyümölcs érkezett ugyanis az „Aprozar”-hoz a mezőgazdaság szocialista egységeitől.

Augusztusban az „Aprozar” elárúsító egységeiben több, mint 110 tonna paradicsomot, 78 tonna káposztát, 12 tonna fűzelékféléket, 53 tonna hagymát, 202 tonna különböző zöldségféléket és 238 tonna burgonyát adtak el a dolgozóknak. Ugyanakkor a piaci elárúsító helyeken 26 tonna almát, 19 tonna körtét, 17 tonna szilvát, több, mint 13 tonna szőlőt, 9 tonna görögdiónyit és 2 tonna őszibarackot adtak el.

KÉPEK VÁROSUNKBÓL

A közelmúltban a Marospartra, a Kulturpalotától a törvényház épületéig betongát építettek. A betongára cementvirágvázakat helyeztek el. A gát mentén pedig a parti sétányt is újra aszfaltolták. Városunk dolgozóinak igen kedvelt sétánya a szépen rendbehozott Marospark.

A két legapróbb emberkére került a sor a kocsihúzásban. Boldogan, gondatlanul töltik idejüket a kicsinyek a vállalatok napközi otthonaiban, míg szülei dolgoznak. Képünkön a „G. Dimitrov” gyár napközi otthonának udvarán játszó gyermekek láthatók.

Éltrekelnek a kollektív szerződés paragrafusai

Több és jobb terméket

A „December 30” gyár kollektív szerződésének első fejezetében olvashatjuk: „A termelési értéktérvt 100,5 százalékkal teljesítjük”. Az üzemi bizottság vállalta ezt a dolgozók nevében, ugyanakkor az adminisztratív vezetőség is, amely kötelezte magát a szükséges munkafeltételek biztosítására.

Az eddig eltelt nyolc hónap eredménye azt bizonyítja, hogy a gyár dolgozói lendületesen küzdenek a kötelezettségvállalás valóra váltásáért. A vállalt 100,5 százalék helyett az augusztus 31-ig esedékes termelési tervet értékben 102,9 százalékkal teljesítették. Ezzel párhuzamosan növekedett természetesen a munka termelékenysége is. Az első fél évben 104,5, júliusban pedig már 107,7 százalékkal valósították meg a munkatermelékenység növekedésének tervét.

De a főnök, szövk és a gyár többi munkásai nem elégszenek meg a mennyiségi teljesítményekkel, arra töreksenek, hogy egyre jobb minőségű árut termeljenek. Ezért az év elején, a kollektív szerződésben vállalták, hogy 12 százalékkal túlteljesítik a terv minőségi mutatószámát. Az eddig eltelt nyolc hónapi szorgalmas munka meghozta gyümölcsét: 23 százalékkal túlteljesítették a terv minőségi mutatószámát, tehát majdnem megégyezik annnyival, mint amennyit vállaltak.

Egyre fokozódik az önkéntesség csökkentéséért folyó küzdelem is az üzemben. Csúpan az eddig bevezetett újítások egy év alatt 268.423 lej értékű megalkarítást eredményeztek. Az egyéb megoldásokkal elért megtakarítások összege július végéig 154.340 lej volt.

A „December 30” gyár munkaközösségének szorgalmát és odaadását tanúsítják ezek a számok. De talán még beszédesebben szól erről az odaadással, az hogy a „December 30” gyár dolgozói augusztus 23-ig 2.702.000 lej értékű tervfeletti szocialista felhalmozás megvalósításával járultak hozzá a népgazdaság fejlesztéséhez.

A szocialista verseny

A szocialista verseny a szocializmus építésének kommunista módszere. Jól tudják ezt a „December 30” gyárban. Eppen ezért az üzemi bizottság vállalta a kollektív szerződésben, hogy minden eszközt felhasznál a szocialista verseny és a brigádmunka előmozdítására, valamint a szovjet és hazai fejlett munkamódszerek elterjesztésére. Többek között vállalta, hogy a dolgozók mintegy 80 százaléka mozgószítja a szocialista versenyben való cselekvő részvételre.

Ha figyelembe vesszük az utóbbi két hónapban elért eredményeket, akkor megállapíthatjuk, hogy állandóan növekszik azoknak száma, akik a szocialista versenybe bekapcsolódnak. Júliusban például az egész gyár dolgozóinak 81,7, míg augusztusban 82,2 százaléka vett részt a versenyben. Nagymértékben kifejlődött az utóbbi időben a szakmai verseny, amelynek keretében júliusban 217 dolgozó, augusztusban pedig már 409 dolgozó küzdött a jó minőségű munkáért.

Egyre jobban terjed a brigádmunka. Ma már többek között 67 minőségi brigád dolgozik a Csutkhi módszerrel a gyár különböző üzemeiben. Kétfő ezek közül az elmúlt hónapban alakult.

Széles körben népszerűsítik a gyárban a szovjet és hazai fejlett munkamódszerek alkalmazását. Ezzel magyarázható az a tény, hogy például a minőségi brigádok tagjai kívül, — akik a Csutkhi módszert alkalmazzák sikerrel — 514-en Zsandarova módszere szerint dolgoznak, a Kovalov módszert pedig a fonódában és a szövkében egyaránt alkalmazzák. A fonódában például 45-en dolgoznak ezzel a módszerrel. Ugyanígy 24 csévesorló csoport alkalmazzák sikerrel az Anttonette Alexovici hazai elmunkásnak szocialista munkamódszerét.

A versenyszellem kialakulása, a brigádmunka fejlődése, valamint a fejlett munkamódszerek széleskörű alkalmazása során természetesen egyre növekszik a gyár elmunkásainak száma is. A gyár munkásai büszkék az olyan dolgozóira, mint Handra Ana, a Rosher-szövké fiatal szövkője. Handra Ana rendszeresen túlteljesíti tervét s egyben jó minőségű munkát végez. Augusztusban például 110 százalékos mennyiségi teljesítést vállalt s 124 százalékkal valósított meg. Ugyanakkor 93 százalékos minőségi munkát végzett.

Képünkön: Handra Ana elmunkás szövkő munkaközben.

lejt költött a napközi otthon vezetésére. A bölcsődében hasonló gondoskodásban részesülnek a kicsinyek. Az élelemre s ruházatra kiutalt alap itt is bőven fedezi a szükségletet.

A kicsinyekért

Szeptember első napjain tarték vissza a menyházai nyaralóból a „December 30” gyár napköziotthonának lakói. Több, mint hetven gyermek három héti üdült Menyházán.

Ugy az élelem, mint a ruházat és kényelem szempontjából kifogástalan ellátásban részesülnek a napközi otthonban a gyermekek. Elelemre ezúben több, mint 96.000 lej, míg ruházatra közel 9000

Az üres telkek helyén ma már szép egyemeletes, munkásoklakásokat látunk a „December 30” gyár lakótelepén. A gyár vezetősége és az üzemi bizottság, a kollektív szerződésben tett vállalás alapján, augusztus 23-án ismét egy munkástömböt adott át a gyár dolgozóinak. Az új munkástömb nyolc öszkomfortos, központi fűtéses lakással rendelkezik.

A gyár vezetősége azonban nemcsak új munkástömbök építésével igyekszik hozzájárulni a dolgozók életszinvinálának emeléséhez, hanem a régi meglevő lakások javításával, karbantartásával is. Ezúben például az 5., 6. és a 8. számú villa javítására 111.000 lej irányoztak elő.

Az új munkástömbön kívül nemrég fejeződött be az állami kölcsön segítségével épített 17 munkásoklakás építése. Az új házak lakói igen nagy segítséget kaptak a gyár vezetőségétől az anyag beszerzésénél és szállításánál, valamint a lakások építésénél. Ezúben a terv szerint állami kölcsönből újabb két munkásoklakás épül.

A szakmai iskolát végzett, vala-

Kellemes munkásoklakások

mint azon dolgozók számára, akik fajúrol járnak a gyárba, otthonok létesítettek. Eddig két otthon

Az új munkástömbben nyolc család kapott napfényt, tisztát, kényelmet lakást, elsősorban azok, akik a munka mezején kiemelkedő eredményeket jártak hozzá az új munkásoklakás felépítéséhez szükséges alap megteremtéséhez. Képünkön az újonnan épült munkástömb látható.

adtak át a dolgozóknak. Most egy száz személy befogadására alkalmas otthon létesítésen dolgoznak.

Növekszik a szakmai képzettség

Csalás jól képzett szakemberek képeket állandóan növelni a termelést és a munka termelékenységét, javítani a termékek minőségét. Ezért a „December 30” gyár vezetősége, a kollektív szerződésben vállalta a termelésben lévő szakmai képzettségnek állandó fejlesztését.

Az év első felében a szövkőben száz dolgozó vett részt a szakmához szükséges elméleti ismeretek terjesztésére szervezett tanfolyamon. Hasonló tanfolyamot szerveztek a fonódában 29 dolgozó részvételével. Az első hat hónapban két gyakorlati ismereteket terjesztő tanfolyamot is szerveztek az üzemben. Ezekben 549 dolgozó gazdagította szakmai ismeretét. Még folynak az előadások a

szövkőben és a fonódában az almesztereket továbbképző tanfolyamok keretében. Az elmúlt iskolában (1954—1955) a gyárból tíz dolgozó vizsgázott az esti liceumban, az új tanévben pedig (1955—1956) 25-en iratkoztak be az esti liceumba.

A dolgozók szakmai képzettségének növekedését szolgálja a gyár műszaki könyvtára. Hogy miként, azt az alábbi számok bizonyítják: összesen 3641 kötet műszaki könyv és folyóirat található a műszaki könyvtárban. Csúpan júliusban és augusztusban közel 8000 lej értékű könyvet vásárolt a műszaki könyvtár. Az első fél évben, az elmúlt évhez viszonyítva 23 százalékkal növekedett az olvasók száma.

A munkavédelem biztosításáért

Képünkön Morar Ioan látható munkaközben az egyik „pneumofil” porszívó szerkezettel ellátott gyűrűs fonógép mellett.

A „December 30” gyár munkásai sok szomorú történetet mesélhetnek a felszabadulás előtti időkből, amikor kegyetlen munkakörülmények között robotoltak. Ez az idő végérvényesen lejtűnt. A népi demokratikus államban a munkavédelem állami kérdés lett. A „December 30” gyár kollektív szerződése részletesen foglalkozik a munkavédelem, a jó munkakörülmények biztosításával. Ezúben is tiszteletben tartották a vállalt kötelezettségeket. Rendszeresen, orvosi előírás szerint, biztosítják a túlfűtött helyen dolgozóknak a tejet, vagy szódavizet. Ahol szükségesnek mutatkozott, védőmunkaruhákat osztottak ki a dolgozók között. A gépekre nagyszámú védőeszközöket szereltek. A munkavédelem javulásához, a balesetek elkerüléséhez járul hozzá az is, hogy az új munkásokat addig nem alkalmazzák gépnél, amíg ki nem képeztek őket, hogyan dolgozzanak a gépek mellett, hogy elkerülhessék a baleseteket.

1955-ben a munkavédelmi hivatal és az üzemi bizottság minden üzemszállyon megállapította azokat a helyeket, amelyek veszélyesek. Mint-

egy három ezer helyen vörös háromszögeket festettek a gépekre és a felszerelésekre. Ezek a háromszögek figyelmeztetnek a dolgozókat. Minden üzemszállyon nagyszámúban található képekkel illusztrált figyelmeztető táblák is. Egyre javul az üzemszállyakon a világítás és a szellőzés is, ami szintén a dolgozók egészségvédelmét szolgálja. A további eredmények elérése érdekében az üzemszállyakon most szervezik és képezik a munkavédelmi ellenőrző csoportokat.

Az új munkakörülmények mellett jobban megy a termelés is. A fonódában például eddig tizenhat gyűrűs fonógépre „pneumofil” porszívó készüléket szereltek. Ez egyrészt a dolgozók egészségvédelmét szolgálja, de egyben a termelés növeléséhez, a hulladék csökkentéséhez és a minőség javulásához is hozzájárul. Morar Ioan, a 20. számú IMS brigád felelőse is ilyen gépen dolgozik, 3—4 géppel dolgoz. Az új munkafeltételekkel jó eredményeket ér el a termelésben. Augusztusban például 107,5 százalékkal teljesítette tervét és 98 százalékos minőségi munkát végzett.

Fejlődik a kultúra

Az 1954, 1955 években a betűvető tanfolyamon résztvevő dolgozók közül 200-an kapták meg a négy elemi elvégzéséről szóló bizonyítványt. A „December 30” gyárban ezúben mintegy 140 dolgozó jelentkezett betűvető tanfolyamra, hogy kihasználva a rendelkezésre álló feltételeket, végleg felzárkózhassék a munkának e keserű emlékével. A betűvető tanfolyam elvégzéséhez nagy segítséget nyújt az üzemi vezetőség. A tanfolyam haligatói számára tankönyvet, füzetet és egyéb tanfelszerelést biztosít, valamint a tanúshoz szükséges időt. Így küszöbölődik ki az irástudatlanság, s növekszik ezzel párhuzamosan a könyvtár olvasóinak száma.

A gyár jól felszerelt könyvtára ezúben 152 új olvasót tart nyilván. Naponta 70—80 dolgozó fordul meg itt, azok, akik szépirodalmi könyvek olvasásával igyekeznek bővíteni kulturális ismereteiket. De nemcsak az olvasók, hanem a könyvek száma is növekedett ezúben, éspedig 918 kötettel.

A könyvtár tevékenysége azonban nemcsak a könyv kölcsönzéséből áll. Hetenként egyszer mese-óra van a kicsinyeknek délelőtti és délutáni iskolásoknak. A kicsinyeknek az óvónő olvas fel meséket, míg a nagyobbacska közűl mindig egy tant felolvasat. A gyár dolgozói számára havonta egyszer rendeznek könyvtárismereteket.

A gyár adminisztratív vezetősége és az üzemi bizottság, a klubban keresztül, lehetőséget nyújt a gyár dolgozóinak ahhoz, hogy a tudomány terén is tájékozódást nyerjenek. Ezúben a klubban 23 tudományos ismeretterjesztő előadást tartottak.

Szólunk néhány szót a gyár kultúrszervezőjéről is, amely nem egyszerű szerepelt már Arad város dolgozóit. A kultúra terjesztésében nem kis részük van nekik, hiszen az ő hivatásuk a népművészet terjesztése. A dolgozók kultúrszinvinálának emelését szolgálja a nemrég megnyitott filmszínház is.

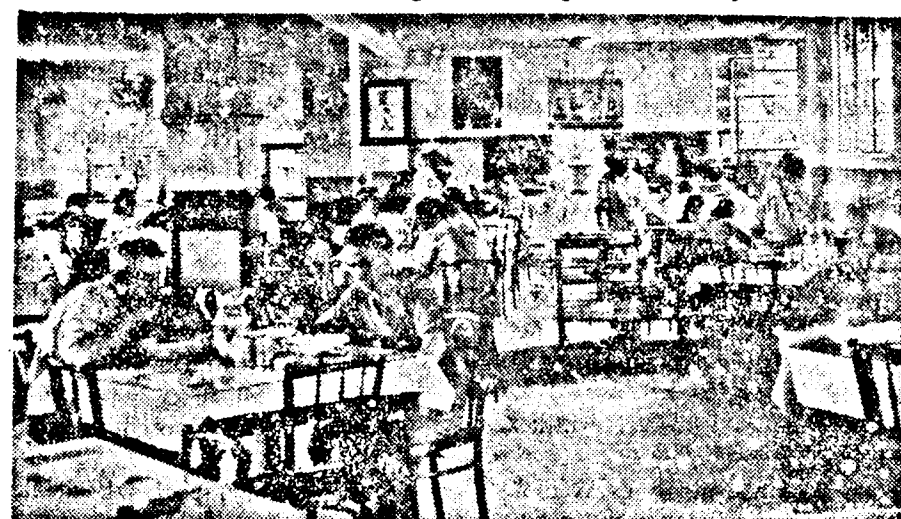
A „December 30” gyár 23.700 kötetes könyvtárának több, mint 4200 olvasója van. Képünk a könyvtár olvasóteremének egy részletét ábrázolja. Morar Ioan újabb könyvet vesz át Albert Máriaótól, a könyvtár felelősetől.

Terített asztal mellett

Amikor a dolgozók megvitatják az 1955. évre szóló kollektív szerződést, többen javasolták: tegyen meg mindent az adminisztratív vezetőség és az üzemi bizottság az élekek minőségének megjavításáért, a felszerelés kiegészítéséért.

A kollektív szerződésben, a dolgo-

gyárba a szakmai iskolából és a gyár otthonában laknak, — naponta háromszori étkezést biztosítanak. Az étkezés mellett megkezdődött a 82 hektár területű művelés. Ebből 42 hektáron öntözéses zöldszőlő- és főzélkelték termesztésével foglalkoznak, nyolc hektáron pe-

zók javaslatai alapján meghatározták a tennivalókat. Azok valóra váltása nyomán megjavult az élekek minősége és a felszerelés. Az év első nyolc hónapjában például 10.848 lej értékű tányérral, evőeszközzel és egyébkel egészítették ki az étkező felszerelést.

Több mint 1200-an járnak rendszeresen a gyár étkezdéjébe. Mintegy 130-an ezek közül diétás ételt kapnak. Több mint száz fiatal munkás számára, — akik nemrég kerültek a nak-

fordítanak az éjszakai szanatórium, valamint az üzemi gyengélkedő működésére. Ezúben a Poliklinika, valamint a szanatórium épületében átalános javítást végeztek. A szanatóriumban az ágyakat sodronyosra cserélték ki, az ablakokat pedig fűtőgöngyökre, a padokat szőnyeggel látták el. Az asztalokra, ágyakra egyforma froit terítették. A csendes és tiszta szanatóriumban nyugodtan pihenhetnek a betegek. Ezúben az üzemi bizottság közbenjárásával a Poliklinikán működésbe helyezett egy rövidhullám-kezelőket.

A diétás konyha és az ásványviz-kúra biztosításával a krónikus megbetegedések megelőzését, vagy kezelését teszi lehetővé az üzemi vezetőség. Ezúben a költségek fedezésére több, mint 28.000 lej utalt ki az üzemi. Azok a dolgozók pedig, akik krónikus betegségben szenvednek, rendszeres orvosi kezelésben részesülnek, évente gyógyfürdőre küldik őket. Ezúben 334 dolgozó töltött háromhetes szabadságot hazánk különböző gyógyfürdőin, ezenkívül 209-en üdülőtelepen nyaraltak.

Az egészségvédelem szolgálatában

A múlt év január és augusztusa közötti időszakhoz viszonyítva ezú egyezzen időszakában 14,1

százalékkal csökkent a megbetegedések száma a „December 30” gyárban. Különösen nagy gondot

A gyár szanatóriumában állandó orvosi felügyelet alatt állnak a betegek. Világos, tiszta és jól berendezett kórház teljes nyugalmat, kényelmet biztosítanak a betegeknek. Képünkön a szanatórium egyik négyágyas kórház látható.

A Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság kormányküldöttségeinek moszkvai tárgyalásai

Lapunk tegnapi számában közöltük a Szovjetunió és a Német SzK kormányküldöttségei moszkvai tárgyalásán Adenauer kancellár szeptember 9-i és N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsa elnöke-

nek szeptember 10-i beszédét. Alább N. Sz. Hruscsov és V. M. Molotov felszólalásait közöljük:

N. Sz. Hruscsov beszéde

Néhány megjegyzést szeretnék tenni Adenauer szövetségi kancellár ur és von Brentano külügyminiszter ur beszédével kapcsolatban. A kancellár ur ugyanis azt mondotta, hogy a szovjet csapatok, amikor előnyomultak Németország területén, szintén kegyetlenséget követtek el. Ezt mi kategorikusan tagadjuk. Amikor a szovjet csapatok kiűzték területükről a katonákat, tovább üldözték őket, mert nem adták meg magukat. Ha csapataink nem üldözték volna őket tovább, az ellenség talpraállt volna és megismételte volna betörését. A szovjet csapatok tehát nem állhattak meg félúton, el kellett érniük céljukat — az ellenség szétzúzását. A német fasiszták által ki-robantott háború folytatásával és az ellenség megsemmisítésével a szovjet katonák — vértüket ontva — népünk iránt szent kötelességüket teljesítették. Vajon kegyetlenség-e ez? Ha bármilyen csapatok megismételték volna Németországot és a német csapatok támadásba mentek volna át a védekezésből, ezt vajon kegyetlenségnek lehetett volna-e nevezni? Ez a nép szent kötelessége. Ugye vélem ezért, hogy itt a szovjet csapatokat sértő kifejezés hangzott el. Ez készletelt arra, hogy első megjegyzésemet megtegyem.

A kancellár ur és a külügyminiszter ur azt állította, hogy sok család semmit sem tud hozzátartozójáról. Megértjük a családok — apák, anyák, gyermekek és feleségek — szenvedését. De legyen bátorságuk hozzá, hogy nevének nevezze az igazi bűnösöket. Vajon ki a hibás azért, hogy sok családőr és rokon nem tért vissza családjához? Hitler és bandája zúdított ilyen szörénységűséget ezekre az emberekre. Sok német pusztult el? Noha szovjet ember még több. Kivel szemben állunk elő követeléseinkkel?

Olvasószóban — amely ellen a Szovjetunió sohasem folytatott hadműveleteket — egyes államférfiak igényt támasztanak velünk szemben azzal kapcsolatban, hogy számos orosz katonát, aki a német fasiszták oldalán harcolt, nem tért haza. Hol vannak katonáink? — kérdik. Szovjet földben vannak eltemetve. Nem mi kezdtük a háborút és ezért nem a mi hibánk, hogy sokan nem tértek vissza családjukhoz. Az emberek millióinak pusztulása legyen figyelmeztetés, hogy a jövőben ez ne ismétlődik meg többé. Ha valaki megismeri a jövőben azt tenni, amit Hitler próbált csinálni, az ugyanugy járna, mint ő, sőt talán még rosszabbul.

Szeretném, ha a Német Szövetségi Köztársaságot képviselői annak helyesen értelmeznék szavaimat. Higgyék, nyíltan és őszintén kell megbeszélünk a kérdéseket. Megbeszéléseinkben nem az ellenséges indulat, meg kevesebb a bosszú érzelmek kell vezérlelni bennünket. Az ellenséges indulat és a bosszú rossz tanácsadó és sohasem sugalmaz helyes megoldást. Ezt meg kell értenünk. Természetesen nem tudunk teljesen elszakadni attól, ami volt, de a kérdések megoldásánál elsősorban nem a múltból, hanem a jövőből kell kiindulnunk, a jövő pedig jó, baráti kapcsolatok megteremtését követeli a szovjet és a német nép között.

Engedjék meg, hogy kitérjek Németország egyesítésének kérdésére is, amelyet itt felvetettek. Mi megértjük, mennyire fontos ez a kérdés a német nép számára. De Önöknek meg kell érteniük egyebet is. Mi becsületesen, nyíltan figyelmeztettük a német félre, hogy a párisi egyezmény és a Német Szövetségi Köztársaság csatlakozása a NATO-hoz elvágja a kérdés gyors megoldásához vezető utat. Beszéljünk nyíltan: Nem fogadjuk el a kérdés megoldását azon az alapon, amelyen Önök óhajtják megoldani.

Németország újraegyesítésének kérdését most olyan értelemben vetik fel, hogy az egyesített Németországnak be kell lépnie a NATO-ba; a NATO viszont a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen irányul. Ezt bizonyítják az összes lezajlott események. Ezt bizonyítja az is, hogy amikor kijelentettük, hogy be akarunk lépni a NATO-ba, elutasítottak bennünket; elutasítottak azért, mert ez a blokk a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen irányul. A NATO-hoz, de a Német Demokratikus Köztársaság nem lép be a NATO-ba, akkor mi naivak lennénk, ha hozzájárulnánk egész Németországnak a NATO-hoz való csatlakozásához, mert ez megszüldi az ellenünk irányuló erőket. Bizonyos vagyunk abban, hogy ha a Német Szövetségi Köztársaság hasonló helyzetben volna, éppen úgy cselekedne, mint mi és ezt jogosan tesszük.

Hogyan lehet kikerülni ebből a helyzetből? Most felvetni a párisi szerződés érvénytelenítésének kérdését, túl késő; ezek a szerződések megvannak és érvénytelenítésükhöz senki sem járulna hozzá. Annak a kérdésnek a felvetése, hogy a Német Szövetségi Köztársaság lépjen ki a NATO-ból, ugyancsak nem lenne reális dolog; az ultimátumként hangzanék a mi részünkről. Nem is vetjük fel ezt a problémát. A szovjet kormány — a most kialakult reális helyzetből kiindulva — már javaslatot is tett a Német Szövetségi Köztársasággal való diplomáciai kapcsolatok felvételére és a két ország közötti kereskedelem kedvező fejlődéséhez szükséges feltételek megteremtésére. E tekintetben igen nagy lehetőségeink vannak.

A Német Szövetségi Köztársaság, amelynek hatalmas ipara van, előnyös megrendeléseket kaphatna a Szovjetuniótól. A Szovjetunió igen gazdag ásványi és mezőgazdasági nyersanyagokban. Eppen ezért a Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság nem versenytársak. Nem minden nyugati állammal való gazdasági és kereskedelmi kapcsolataik tekintetében számolhatunk. Önök olyan előnyös feltételekkel, mint a Szovjetunió esetében. A kereskedelem önkéntes dolog. Önöknek árniuk vannak, amelyeket el akarnak adni a mi népünknek; adják hát el őket. Mi

is így teszünk. Ha Önöknek nincs előnyre az, hogy fejlesszék velünk a kereskedelmüket — akkor nem kell ezt megtenniük. Mi nélküle is megvagyunk. A mi gazdaságunk sikeresen fejlődhetik a Nyugat-Németországgal való kereskedelem nélkül is. Azért mondom ezt, mert — amint Önök is tudják — a szovjet ország oly hatalmas kiterjedésű, hogy magának is megvan a maga hatalmas ipara, a maga ásványi nyersanyaga, csakugy, mint mezőgazdasági nyersanyaga; megvan a maga dicsőséges munkásszája és kolhozparasztsága, jó tudományos szakemberei és mérnökei. De ha kereskedelmi kapcsolataink volna, Önökkel, az előmozdítaná mind a szovjet országot, mind pedig a Német Szövetségi Köztársaság gazdaságának fejlődését.

Ami a kulturális kapcsolatokat illeti, azt hiszem, erről a kérdésről nem szükséges sokat beszélni, mint hogy nyilvánvaló, hogy a kulturális kapcsolatok használna válnának kapcsolataink minél sokoldalabb kifejlődéséhez.

Ime, ez a mi álláspontunk. Bátorodom kijelentni, hogy ha nagyra becsült partnereink ez idő szerint nem hajlandók velünk tárgyalásokat folytatni és megvagyunk a jövőben a diplomáciai, kereskedelmi és kulturális kapcsolatok megteremtésének kérdésében, ha ők várnak akarunk, véleményem szerint várhatunk — nem kerget a tatar —, noha én azt hiszem, nem igen valószínű, hogy a jelenlegi állapot fenntartása, a mi nagy országaink közti diplomáciai kapcsolatok hiánya észszerű volna. A német nép és a Szovjetunió népeinek érdekei megkövetelik az országaink közötti kapcsolatok normalizálását. Ez lehetővé tenné, hogy jobban megismerjük egymást, megengedné a bizalmatlanság megszűnését. Mindezek kiinduló pontjai lehetnének a német állam újraegyesítésének. Ismerjük az Önök álláspontját. Kapcsolataink rendezése, a feszültség enyhítése azonban közös érdekünk. Ezért volna kívánatos, hogy kontaktság jöjjön létre a Német Szövetségi Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság között. Hogy ez milyen módon jöjjön létre — ezt nem nekünk kell sugalmaznunk. Ha óhajtani fogják, bizonyára megtalálják majd az ehhez vezető utat.

A szovjet kormánynak egyetlen célja van — a világébe biztosítása. Mi nem keressük más utakat azokon kívül, amelyek baráti kapcsolatok megteremtéséhez vezetnek és nem akarjuk, hogy ezek a kapcsolatok más államok — Anglia, Franciaország, az Egyesült Államok, vagy bármely más állam — ellen irányuljanak. Nem ez a mi politikánk. A Szovjetunió normális, baráti kapcsolatokat akar teremteni a Német Szövetségi Köztársasággal és ugyanilyen kapcsolatokat óhajtunk létrehozni államunk és Nagy-Britannia között, államunk és Franciaország között, államunk és Amerika Egyesült Államok között, valamint az egész világ többi országával.

Ezt követően V. M. Molotov mondott beszédet.

V. M. Molotov beszéde

Ezt az értekezletet, amelyre most összehívtuk, talán valamelyik előbb is megtárgyaltuk volna már. Ezeket a most megkezdődött tárgyalásokat azonban semmi esetre sem tekintjük annyira időszertelemeknek, hogy lemondjunk az előtűnő álló kérdések megvitatásáról. Mint hogy azonban most találkozunk először, magától értetődő módon mindenkélt arra kell törekednünk, hogy kölcsönösen megértjük egymást, hogy nyíltan kimondjuk azt, amit gondolunk és érzünk a hogy igyekszünk olyan közeledési lehetőségeket találni közöttünk, amelyek valóban megfelelnek mind a szovjet nép, mind a német nép érdekeinek.

Ezzel nem annyira mint a Szovjetunió külügyminisztere, mint inkább egyszerű szovjet ember szeretnék beszélni. Együtt már előjártam hangszólyoni kíváncs, hogy mindkét kezemmel aláírom mindazt, amit Hruscsov elvtárs az imént mondott.

Mi, szovjet emberek, nem maradhatunk közömbösek, ha valaki a hitlerista megszállóknak országunk területén elkövetett rémtetteit összehasonlítja azoknak a szovjet csapatoknak a hadműveleteivel, amelyek a Nagy Honvédő Háború alatt becsülettel védelmezték hazájukat. Az agresszor elleni védekezésük, az ellenségeskedések során kénytelenek voltak olyan katonai intézkedéseket fogatatosítani, amelyeket lehetetlen

volt elkerülni. Teljesen nyilvánvaló, hogy azokat a katonai intézkedéseket, amelyeket a szovjet csapatok lettek Németország területén, nem lehet összehasonlítani azokkal a rémtettekkel, amelyeket a megszállók követtek el szovjet területen. Ez megalázó volna a szovjet népre nézve. Remélem, hogy a tárgyalások keretében megtaláljuk a közös nyelvet ebben a problémában.

Szükségesnek tartom emlékeztetni arra, hogy 1945-ben, mikor a hadműveletek során a szovjet csapatok behatoltak Németország területére, nagy ártalanságban ugyanazt tették, mint az amerikai és angol csapatok. Természetesen azonban, hogy volt különbség a szovjet csapatok és a többi szövetséges csapatok között, nevezetesen az, hogy a szovjet csapatok úgy nyomultak előre, hogy magukra vállalták a háború legfőbb nehézségeinek leküzdését. Ez abban leli magyarázatát, hogy ezt megelőzően, csaknem négy éven át, a mi területünkön, szovjet területen volt a háború, s a szovjet hadsereg azért működött kellő gyorsasággal és erővel, hogy siettesse a háború befejezését.

Es itt nemcsak azt kell megemlítenünk, amit a szovjet csapatok hazájukért tettek, hanem azt is, amit a német népről tettek.

A szövetségi kancellár azt mondta itt, hogy Hitler és a hitlerizmus nem szabad azonosítani a né-

met néppel. Ezzel tökéletesen egyetértünk. Jól emlékszünk Szálainak még 1942 elején tett kijelentésére, amely szerint a hitleriek jönnek, a hitleriek mennek, de a német nép, a német állam megmarad. E szavak a szovjet emberek legmélyebb gondolatait juttatják kifejezésre.

Vajon nem vitathatatlan tény-e, hogy a német nép sem szenvedett volna, ha a hitleri hadsereg nem támadta volna meg a Szovjetuniót? Nem tény-e az, hogy a német nép nem tudta önmagát felszabadítani Hitler és a hitlerizmus alól? A szovjet emberek sokkal jobban brülltek volna, ha a német nép még a második világháború előtt kiszabadította volna magát Hitlernek és a hitlerizmusnak a karmaiból. De a német nép akkor képtelen volt erre.

A szövetségi kancellár tegnap azt mondta nekem, hogy sohasem látta Hitlerrel, de ha látta volna, a saját kezével fojtotta volna meg. Mi természetesen megértjük Adenauer urnak ezeket az érzelmeit. Értsek meg azonban ebben az esetben Önök is bennünket, szovjet embereket, értsék meg a hadseregünk általi véghezvitt történelmi tényeket, értsék meg, hogy a mi szovjet hadseregünk szabaddította fel a német népet a fasisztus igája alól, a hitlerizmus igája alól.

Nem kétkedem abban, hogy Adenauer ur semmi sértőt nem akar mondani akkor, amikor említést tett

a háború végén a német területre lépett hadseregünk hadműveleteiről. De mégis jogosan mondhatjuk, hogy a szovjet hadsereg — óriási áldozatokkal hozva — a szovjet nép és egyáltalán a német nép felszabadítójaként lépett német területre.

Önök jól tudják, hogy népünk nagy áldozatokat hozott más európai népek felszabadításáért is.

Rátértek most azokra a kérdésekre, amelyeket meg kell vizsgálnunk.

Mit javasolt a szovjet kormány? A szovjet kormány normális diplomáciai kapcsolatokat létrehozását javasolta és javasolja a Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság között. Világosan és pontosan beszélt erről a kérdéssel tegnap Bulganyin elvtárs, a szovjet küldöttség vezetője, ma pedig Hruscsov elvtárs. Ez a javaslat jó alap lenne a Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság gazdasági kapcsolatainak, valamint kulturális kapcsolatainak, fejlesztéséhez is. Mi tudjuk, hogy a Német Szövetségi Köztársaság egyetért azzal, hogy tárgyalásainkat ennek a kérdésnek és az ezzel kapcsolatos egyéb kérdéseknek szenteljük.

A Német Szövetségi Köztársaság küldöttségének vezetője azt javasolta, hogy vitassuk meg azoknak a volt hadifoglyoknak a kérdését is, akiket a szovjet igazságszolgáltatás a háború idején elkövetett rendkívül súlyos bűncselekményekért elítélt, vagyis a háborús bűnösök egy bizonyos csoportjának kérdését, és második kérdésként az egységes Németország helyreállításának kérdését.

A kancellár ur ma azt mondta itt, hogy a „hadifoglyok” szót nem említette tegnap beszédében. Ez valóban így van. Nem említette a „háborús bűnösök” kifejezést sem. Ez is igaz. De hát kiőről beszélünk? Miben áll a Német Szövetségi Köztársaság küldöttsége által felvetett probléma? Van nálunk néhány ezer háborús bűnös, akiket a szovjet nép ellen, a béke és az emberiség ellen elkövetett példátlanul vadállatias bűncselekményekért elítélték. Eppen ezekről van szó, minthogy ezt a kérdést vetették fel a szovjet kormány előtt.

Meglepetéssel hallottuk a Német Szövetségi Köztársaság kancellárjának és külügyminiszterének szavait. Azt mondták, hogy megértik a megszállók és háborús bűnösök által szovjet emberek ellen elkövetett gaztettek és kegyetlenkedések miatt lelke mélyéig felháborodott szovjet nép érzelmét.

Nem hiszünk, hogy a Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság közötti kapcsolatok rendezésének szempontjából az egész német nép főkérdéséket, vagy elsődrendű fontosságú kérdéseket tekint ez a probléma, tehát azt, hogy miképpen kell eljárni a fentemlítt megrogzott háborús bűnösökkel. Másrészt pedig nem zárkoztunk el az elől, hogy belássuk: ez a kérdés, vagyis a háborús bűnösökre vonatkozó, kérdés érdeklí mind a Német Szövetségi Köztársaságot, mind a Német Demokratikus Köztársaságot. Es ha Önök hajlandók lennének ezt a kérdést a Német Demokratikus Köztársaság képviselőivel együtt megvitatni, ezt meg lehetne tenni. Feltételezzük azonban, hogy nem igen valószínű, hogy a Német Szövetségi Köztársaság küldöttsége a mostani körülmények között ezt célszerűnek tekintti. Mi számot kell hogy vessünk ezzel.

Felvetődött itt egy másik kérdés — Németország egységének helye-

reálítása. Mi, szovjet emberek, jól tudjuk, milyen fontos kérdés ez a német nép számára.

Ezzel kapcsolatban nem hallgathatjuk el, hogy a párisi szerződések miatt ez idő szerint komoly akadályok merülnek fel ebben a kérdésben. Hányszor meg hányszor jelentette ki a Szovjetunió annak idején, hányszor és hányszor figyelmeztetett arra, hogy ezeknek az egyezményeknek a megkötése a legcsekélyebb mértékben sem felel meg az egységes Németország helyreállításának érdekeinek, hogy olyan akadály lesz, amely rövid idővel ezelőtt még nem merült fel és amelyet el lehetett volna kerülni. De nemcsak a szovjet emberek, hanem igen sok német ember és más országok polgárai is tökéletesen megértik, hogy Nyugat-Németország részvétele a Szovjetunió és más békeszerető európai államok ellen irányuló katonai csoportosulásokban és Nyugat-Németország remilitarizálásának megvalósítása nem az az út, amelyen haladva hozzá lehetne látni Németország egységének helyreállításához.

Engedjék meg, hogy annak a reményemnek adjak kifejezést, hogy ez hamarosan világossá fog válni a német nép túlnyomó többsége előtt. Az a tény, hogy a nemzetközi feszültség enyhülésének szakaszába jutottunk, megerősíti ezt a feltevésemet.

Engedjék meg továbbá annak a kijelentését is, hogy Németország újraegyesítésének kérdése nem oldható meg helyesen, ha maguk a németek nem egyesítik erőfeszítéseiket és nem fognak neki a kérdés megoldásának. Miltán mondták, hogy a négy hatalomnak is kötelezettségei vannak ebben a tekintetben. Ami a Szovjetuniót, a szovjet kormányt illeti, mi nagyon jól megértjük ezt. És mégis, Németország egységének helyreállítása elsősorban maguknak a németeknek az ügye. Enélkül, vagyis ha a németek nem találnak közös alapot ebben az ügyben, nem lehet leküzdeni a fennálló nehézségeket.

Az itt elhangzottak szerint a Német Szövetségi Köztársaság küldöttsége nem szab semmiféle „előfeltételt”. Mi ezt úgy értelmezzük, hogy nem köti semmiféle előfeltételhez a Német Szövetségi Köztársaság és a Szovjetunió közötti diplomáciai kapcsolatok megteremtését. Mi üdvözöljük, ha a szövetségi kancellár világosan nyilatkozna ebben az értelemben. Ilyen értelemben üdvözöljük von Brentano külügyminiszter ur mai beszédét is, amelyben tagadón nyilatkozott az ugynevezett „előfeltételekkel” kapcsolatban. De a szövetségi kancellár tegnap beszéde, amelyben azt mondotta, hogy „egyetlen egészésként” kell megoldani mind a szovjet kormány javaslataiban, mind a szövetségi kancellár beszédeiben felvetett kérdéseket, ebben a formában nem jelent egyebet, mint egy „előfeltételt”.

Vajon úgy értelmezendő-e ez a kijelentés, hogy a Német Szövetségi Köztársaság és a Szovjetunió közötti diplomáciai kapcsolatokat nem lehet mindaddig helyreállítani, amíg nem oldódik meg a háborús bűnösök kérdése és Németország egyesítésének kérdése?

Minden egyes kérdésnek megvan a maga jelentősége. Ha már most három, négy, vagy még több kérdés egyidejű megoldására fogunk várni, akkor felmerül a kérdés, hogy ez

megfelel-e a szovjet nép és a német nép érdekeinek, vagy ellenkezőleg, ellenkezik-e mind a német, mind a szovjet nép érdekeivel?

Azt hisszük, hogy ha ezeket a kérdéseket sorjában oldjuk meg, jobb eredményt érünk el. Ha azonban az egyik kérdés megoldását elhalasztjuk a többi kérdés megoldásáig, elodázzuk a kérdések min-e egyikének megoldását.

Mi feltételezzük, hogy a diplomáciai kapcsolatok megteremtése a mostani körülmények között egyaránt megfelel mind a Szovjetunió, mind a Német Szövetségi Köztársaság érdekeinek. Már ma is megoldhatjuk ezt a kérdést, ha a Német Szövetségi Köztársaság kormánya ezt időszerűnek találja. Ez lehetőséget nyújtana nekünk a kapcsolatok további megjavítására és a többi kérdés megvitatására. De a diplomáciai kapcsolatok megteremtése kérdésének elhalasztása, vagy bármilyen arra irányuló kísérlet, hogy csupán félig oldjuk meg ezt a kérdést, nem vezet célra és teljesen időszertelem.

Azt hiszem, hogy ha ezelőtt öt évvel ültünk volna össze, a legkorábbi kedvezőbb lett volna, mint most, tíz évvel a háború befejezése után. De természetesen most is különféleképpen lehet eljárni.

A szovjet kormány elhatározta, hogy kezdeményező lépést tesz ebben az ügyben — a két állam képviselőinek találkozására kérdésében. Azt hisszük, hogy a Német Szövetségi Köztársaság küldöttsége is helyesen értelmezi ezt a lépést. Most még csatlakozom az előttem elhangzott szavakhoz: ha a Német Szövetségi Köztársaság szükségesnek véli, hogy bizonyos időre meg elhalasztja a megbeszélés tárgyát képező kérdés megoldását, ám legyen úgy.

Ki akarok térni még arra, hogy milyen jelentőséggel bír az általunk megvitatott kérdések szempontjából a négy hatalom kormányfőinek nemrégiben Genfben lezajlott értekezlete. Kétségtelen, hogy a genfi értekezlet eredménye jó kiindulópontot teremtett államaink kapcsolatainak megjavítására és a német kérdés megoldására.

Világszerte elismerik, hogy a genfi értekezlet olyan szakaszt jelent a négy állam közti kapcsolatokban, amely megfelel a béke megszüldésének és az államok közötti kapcsolatok megjavítása érdekében. S mégis alkalmunk van egyes nyugatnémetországi lapokban azt olvasni, hogy a genfi értekezlet bizonyos kedvezőtlen eredményekhez vezetett a Német Szövetségi Köztársaság és a német nép szempontjából. Nem értetünk egyet ezzel. Ezt csakis azok gondolhatják, akik nem óhajtják a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhülését és akik ellenkező irányban cselekednek.

A négy hatalom kapcsolataiban jelenleg észlelhető javulás kedvezőbb légkört teremt a háború után megoldatlanul maradt kérdések rendezéséhez. S ez a tény ugyanakkor elősegíti a német kérdés sikeres megoldását is.

Már maguk a mostani tárgyalások is azt bizonyítják, hogy államaink kapcsolatai javulni kezdenek. Ezeknek a tárgyalásoknak hozzá kell járulniuk a nemzetközi feszültség enyhüléséhez. Mindez megfelel mind a szovjet, mind a német nép érdekeinek.

V. M. Molotov és von Brentano külön megbeszélést folytattak

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere és H. von Brentano, a Német Szövetségi Köztársaság külügyminisztere szeptember 12-én moszkvai időszámítás szerint délután 10 órakor megbeszélést folytattak a Szovjetunió külügyminisztériumában.

A megbeszélésen jelen voltak: A. A. Gromiko és V. Sz. Szemjonov, a Szovjetunió külügyminiszterének

helyettesei; L. F. Iljicsev, a Szovjetunió külügyminisztériuma kollégiumának tagja; Sz. G. Lapjin, a Szovjetunió külügyminisztériuma 3. európai osztályának főnöke — szovjet részről, és W. Hallstein, a Német Szövetségi Köztársaság külügyi államtitkára; G. Blankenhorn nagykövet és W. Growe, az NSZK külügyminisztériuma politikai osztályának főnöke — a Német Szövetségi Köztársaság részéről.

A Szovjetunió és az NSZK kormányküldöttségeinek szeptember 10-én moszkvai időszámítás szerint 16 órakor megtartandó ülésén számolnak be.

tárgyalásain hozott határozat értelmében a miniszterek megvitatották azoknak a konkrét javaslatoknak a kérdését, amelyeket a küldöttségek vezetői elé terjeszthetnének, tekintetbe véve az előző véleményeserőt.

A miniszterek megállapodtak abban, hogy a megbeszélés eredményeiről a Szovjetunió és az NSZK kormányküldöttségeinek szeptember 12-én moszkvai időszámítás szerint 16 órakor megtartandó ülésén számolnak be.

Szeptember 12-én 16 órakor megkezdődött a kormányküldöttségek közötti harmadik ülés

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság kormányküldöttségei szeptember 12-én, moszkvai időszámítás szerint 16 órakor tartották meg harmadik ülésüket.

Az ülésen V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere és H. von Brentano, a Német Szövetségi Köz-

társaság külügyminisztere, beszámoltak a kormányküldöttségek második ülésének határozatait értelmében megtartott külügyminiszteri megbeszélések eredményeiről.

A külügyminiszterek beszámolójaival kapcsolatban eszmecsere folyt le N. A. Bulganyin, a Szovjetunió kormányküldöttségének vezetője, a Szovjetunió Minisztertanácsának el-

nöke, K. Adenauer szövetségi kancellár, a Német Szövetségi Köztársaság kormányküldöttségének vezetője, K. Schmid, a Bundestag külügyi bizottságának alelnöke és N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének tagja között.

Elhatározták, hogy az eszmecsere tovább folytatják a legközelebbi ülésen.